

VERVINCKT, Dries (eigenlijk André) (Loven-
degem 11 januari 1906 – Denderleeuw 24 oktober
1963).

Werd als student aan het Sint-Vincentiuscollege in
Eeklo lid van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch
Studentenverbond**. Vervinckt was censor en cor-
rector van het gildenblad van de studentenbond Ei-
kels worden boomen. In 1925 werd hij dominicaan.
Hij legde zijn kloostergeloften af in 1926 en werd
op 2 augustus 1931 priester gewijd.

Van 1938 tot 1942 leidde Vervinckt het **Sint-Tho-
masgenootschap** voor studenten in Leuven en van
1943 tot 1945 het Sint-Thomasgenootschap voor af-
gestudeerden in Brussel. Hij was tevens sinds 1932
actief in de Dietsche Bond voor Vrouwen en Meis-
jes **Ik Dien**, waarvan hij moderator werd. Met ad-
vocaat Jan Lancsweert en rector **Jan Bernaerts** or-
ganiseerde hij vanaf Kerstmis 1944 in Brussel hulp
aan **repressiegevangenen** en hun gezinnen. Uit dit
initiatief ontstonden de organisaties De Samaritaan
en Hulp in Nood of Liefde in Nood. De drie organi-
satoren werden weldra aangehouden wegens het

verlenen van steun aan verdachten. Vervinckt bleef geïnterneerd van juni 1945 tot juni 1946, maar werd, in tegenstelling tot de beide anderen, in 1948 vrijgesproken. Tijdens de processen werd meermaals gezondigd tegen de gerechtelijke orthodoxie. In gevangenschap protesteerde Vervinckt tegen de behandeling van de verdachten. Vanaf 1950 werd hij actief in de Oostpriesterhulp-kapelwagenactie in de Duitse diaspora. Hij voerde propaganda hiervoor in Vlaanderen en predikte in de grote Duitse steden. In 1958 werd hij bestuurder van Oostpriesterhulp in Tongerlo. Hij hield talrijke voordrachten voor leden van Vlaamse cultuurverenigingen en publiceerde in verscheidene tijdschriften. In 1960 trok hij zich ziek terug in Tongerlo.

WERKEN: Artikelen in *Kultuurleven*; *Gudrun*; *Jong Dietschland*; – *Sint-Lutgardis, een toonbeeld van Vlaamse Vrouwelijkheid*, 1937.

LITERATUUR: Pater Vervinckt-nummer van *Gudrun*, jg. 33, nr. 5-6 (1964); – F. Seberechts, *Ieder zijn zwarte. Verzet, collaboratie en repressie*, 1994.

FRANK SEBERECHTS